

Herved får virksomhederne adgang til gratis at få den kønsopdelte lønstatistik direkte fra Danmarks Statistik. Det skaber balance og afbøder byrderne for erhvervslivet og hjælper i sidste ende til en fælles kvalitet i de kønsopdelte lønstatistikker. En sådan balance i byrderne for erhvervslivet finder vi ikke i den tidligere ordning, hvor nye betydelige byrder skubbes over på virksomhederne. Det er bestemt ikke regeringens kop te.

Hertil kommer to helt afgørende fejl ved den tidligere ordning:

For det første sikrer den ikke enkelte ansattes anonymitet om lønforhold. Det må være op til hver enkelt, om hans eller hendes løn skal offentliggøres. Med medarbejdergrupper på fem bliver det alt for let at pille den enkeltes løn ud.

For det andet afdækker forslaget ikke, om der er lønforskelle for arbejde af samme værdi, og det er jo det, vi interesserer os for. Vi risikerer tilmed, at de summariske gennemsnitsberegninger kan bruges til helt andre formål end ligestillingsformål, f.eks. at forrykke en forhandlings- og overenskomstsituation, ved at organisationerne får en helt ny adgang til lønoplysninger ad bagvejen.

Konklusionen er derfor ikke overraskende: Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget, og jeg vil slutte med at anbefale lovforslaget, L 99, til Tingets velvillige behandling.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at der var en meget interessant bemærkning fra beskæftigelsesministeren, nemlig at det er et fedt, om man laver lønstatistik eller man laver en ligestillingsredegørelse. Det afspejler måske meget godt en holdning til spørgsmålet om kønsopdelte lønstatistikker.

Jeg kunne godt tænke mig på den baggrund at vide, om beskæftigelsesministeren mener, at kønsopdelte lønstatistikker – lad os bare snakke om kønsopdelte lønstatistikker, så kan vi snakke tal bagefter – er et godt eller et dårligt redskab i bestræbelserne på at opnå ligeløn mellem mænd og kvinder på det danske arbejdsmarked.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det afhænger af, hvor langt virksomhederne er kommet i deres ligestillingsarbejde. Der er jo heldigvis virksomheder, som er kommet langt

videre end til at diskutere ligeløn, men hvis man bliver enige på virksomheden om at arbejde med ligeløn og den mulighed, der er i lovforslaget for at lave redegørelser om kvinders karrieremuligheder, og om der er lige muligheder for efteruddannelse osv., så er det ikke sådan, at jeg vil tvinge en bestemt form ned over virksomhederne. Men det er klart, at kan man ikke blive enige om andet og bedre, så har vi pligt til at se på lønstatistikkerne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at jeg hørte beskæftigelsesministeren sige, at i virkeligheden er ligelønsredegørelser, foreslået her hvert tredje år, altså et bedre redskab efter beskæftigelsesministerens mening til at opnå ligeløn end at få afdækket lønforskellene ved hjælp af kønsopdelte lønstatistikker. Er det ministerens holdning, for så synes jeg, det er i modstrid med de udmeldinger, vi hørte i forbindelse med valget om, hvor opsat ministeren var på at få indført de her kønsopdelte lønstatistikker.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil meget jo sikkert afklares for hr. Arbo-Bæhr, når udvalgsarbejdet kommer i gang, og hr. Arbo-Bæhr rigtig har læst lovforslaget.

Udgangspunktet er jo lønstatistikker og pligt til at udarbejde dem, men kan man på virksomhederne blive enige om noget, som man synes er bedre, for at lave politikker for, om mænd og kvinder har lige adgang til efteruddannelse, har lige adgang til at gøre karriere osv., så skal jeg da ikke stille mig hindrende i vejen for det og sige, at der er kun lønstatistik.

Hr. Arbo-Bæhr må huske på en ting: Det at lave redegørelser forudsætter en aftale i virksomheden med medarbejderne.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren indledte med at sige, at ministeren måske naturligt nok mener, at regeringens forslag jo er det bedste til at løse problemerne med ulige løn på arbejdsmarkedet, som vi jo desværre stadig væk har mange problemer med. Men kan ministeren ikke bekræfte, at med regeringens forslag er det kun ca. 15 pct. af det private arbejdsmarked, der vil være dækket af kravet om at lave en statistik, eller 1.200 virksomheder,